

தமிழக முதலமைச்சர் கலைஞர் அவர்கள்
புதுடெல்லியில் 19.12.2007 அன்று
தேசிய வளர்ச்சிக் குழுக் கூட்டத்தில் ஆற்றும்
ஆங்கில உரையின் தமிழாக்கம்.

மாண்புமிகு பிரதமர் அவர்களே !

தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவின் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களே !

உங்கள் அனைவருக்கும் எனது இனிய வாழ்த்துகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

பதினோராவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம் குறித்து விவாதித்து, அதனை இறுதி செய்வதற்காக நடைபெறும் இந்தத் தேசிய வளர்ச்சிக் குழு கூட்டத்தில் பங்கேற்பது எனக்கு மிகுந்த மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது.

எனது உரையின் பிரதிகள் மாண்புமிகு உறுப்பினர்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. காலத்தின் அருமை கருதி அதில் இடம் பெற்றுள்ள சில முக்கிய பிரச்சினைகளை மட்டும் இங்குக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

10வது ஐந்தாண்டு திட்டகாலத்தில் வேளாண்மைத் துறையில் தமிழகம் தேக்க நிலையை அடைந்தது. ஆனால், அதனை இந்த திட்ட காலத்தில் சரி செய்திட உறுதி கொண்டுள்ளோம். உணவுப் பாதுகாப்பை உறுதி செய்திடவும், வேளாண் தொழில் வருவாயைப் பெருக்கிடவும் பல்வேறு நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வருகிறோம். விவசாயப் பணிகளைச் செம்மையாக மேற்கொள்ளல், அறுவடைக்குப் பிந்தைய சிறப்பான நிர்வாகத்திற்குத் துணை புரிதல், சந்தைகளோடு இணைப்புகளை ஏற்படுத்தித் தருதல் போன்றவை அத்தகைய நடவடிக்கைகளில் சிலவாகும்.

தமிழகத்தில் விவசாயக் கூட்டுறவுக் கடன்கள் அனைத்தையும் தள்ளுபடி செய்துள்ளதையும், நிலமற்ற ஏழை விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு இலவசமாக நிலம் வழங்கும் ஒரு சிறப்புத் திட்டத்தைச் செயல்படுத்தி வருவதையும் நீங்கள் அனைவரும் அறிவீர்கள். நாங்கள் இதுவரை 1 இலட்சத்து 34 ஆயிரம் ஏக்கர் நிலங்களை 1 இலட்சத்து 16 ஆயிரம் குடும்பங்களுக்கு இலவசமாக வழங்கியுள்ளோம். இந்த நடவடிக்கைகள் தேசிய திட்டங்களோடு இணைந்து, குறிப்பாக தேசிய வேளாண்மை வளர்ச்சித் திட்டத்தினும் (National Agriculture Development Programme - NADP), உணவுப் பாதுகாப்பு இயக்கத்தினும் (Food Security Mission) இணைந்து செயல்படுத்தப்படுகின்றன.

இந்த வகையில், பாசன வசதியற்ற பகுதி மற்றும் பிற வரையறைகள் அடிப்படையில் தேசிய வேளாண் வளர்ச்சித் திட்டத்தின் கீழ் நிதி ஒதுக்கீடு செய்வதற்கான தற்போதைய வழிகாட்டு நெறிமுறைகள் குறித்து தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவின் கவனத்தை ஈர்க்க விழைகிறேன். நிதி ஒதுக்கீட்டிற்கு ஆலோசனை கூறப்பட்டுள்ள முறை மிகவும் சிக்கலாயுள்ளது. மேலும் இதன்படி, திட்டப் பணிகளுக்குப் பொருத்தமான வகையில் நிதி ஒதுக்கீட்டினை (Probable assistance) மாநில அரசுகள் நிர்ணயம் செய்வதிலும் சிரமம் உள்ளது. வரையறுக்கப்பட்ட செலவினத்திற்கு (baseline expenditure) கூடுதலாக மாநில அரசினால் மேற்கொள்ளப்படும் செலவினம் மானியமாக அளிக்கப்பட வேண்டும். எனவே, மாநிலவாரியான நிதி ஒதுக்கீட்டிற்குரிய நடைமுறைகளை எளிமைப்படுத்திட வேண்டுமென மைய அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இல்லையேல், தகுந்த நேரத்தில் மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ள இந்த முயற்சியின் நோக்கம் தோல்வியுற்றுவிடும்.

கடந்தமுறை நடைபெற்ற தேசிய வளர்ச்சிக் குழு கூட்டத்தில் ஆறுகள் இணைக்கப்பட வேண்டியதன் தேவை குறித்து நான் கூறிய கருத்துகளை நினைவூட்டி விரும்புகிறேன். ஆறுகளின் இணைப்பை ஒரு 'தேசியத் திட்டம்' என அறிவிக்க வேண்டுமென்றும், அதற்குக் காலவரையறையுடனான ஒரு செயல் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்த வேண்டுமென்றும் மீண்டும் நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

ஆற்றுநீரைப் பகிர்ந்து கொள்வதில் மாநிலங்களுக்கு இடையில் உறவுகள் பாதிக்கப்பட்டுள்ளதை நாமனைவரும் அறிவோம். மாநிலங்களுக்கிடையில் நல்லிணக்கம் நிலவிட வேண்டுமெனும் அக்கறையுடன், இத்தகைய கருத்து வேறுபாடுகள் நாட்டிலுள்ள சட்டங்களின் மூலம் தீர்க்கப்பட வேண்டும் என்பதும்; அதிகார அமைப்புகளால் மேற்கொள்ளப்படும் முடிவுகளுக்கு மாநில அரசுகள் மதிப்பளித்து அவைகளுக்குக் கட்டுப்பட வேண்டும் என்பதும் இன்றியமையாதவையாகும்.

மாநிலத்திற்குள் பாயும் ஆறுகள் இணைக்கப்படுவதைப் பொறுத்தவரை தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவின் 53வது கட்டத்தில் ஏற்கனவே முடிவு செய்யப்பட்டபடி இத்தகைய திட்டங்களுக்கு மத்திய அரசு நிதி வழங்கிட வேண்டுமென வற்புறுத்துகிறேன்.

அடுத்தடுத்து ஏற்பட்ட வெள்ளச் சேதங்களாலும், வறட்சிகளாலும் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளைக் காப்பதற்காக அவர்களின் விவசாயக் கூட்டுறவு கடன்களைத் தமிழக அரசு ரத்து செய்தது. ரத்து செய்யப்பட்ட இந்தக் கூட்டுறவு கடனில் ஒரு பகுதியை, நாட்டில் குறிப்பிட்ட சில மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள தொகுப்புச் சலுகைகள் (Package concessions) போலக் கருதி, மத்திய அரசு ஏற்க வேண்டுமென மீண்டும் வலியுறுத்துகிறேன்.

எங்கள் மாநில அரசு தன் சொந்த நிதியைக் கொண்டு ஏற்கனவே நல்ல ஊரகக் கட்டமைப்புகளை ஏற்படுத்தியுள்ளதால், பாரத நிர்மாணி திட்டத்தின்கீழ் வழங்கப்படும் மத்திய நிதி உதவிகளை நாங்கள் பெறமுடியவில்லை. சமையலுக்கு விறகுகளை எரிபொருளாகப் பயன்படுத்தி துன்பங்களுக்கு ஆளாகும் ஏழைப் பெண்களின் சிரமங்களைக் குறைப்பதற்காகத் தமிழக அரசு எரிவாயு இணைப்புடன் கூடிய எரிவாயு அடுப்புகளை அவர்களுக்கு இலவசமாக வழங்குகிறது. தமிழக கிராமங்கள் அனைத்திற்கும் மின் வசதி அளிக்கப்பட்டுள்ள நிலையில், பாரத நிர்மாணி திட்டத்தின்கீழ் அளிக்கப்படும் நிதியுதவியை ஏழைக் குடும்பங்களுக்கு எரிவாயு இணைப்புடன் எரிவாயு அடுப்புகள் வழங்கும் தமிழக அரசின் இந்தத் திட்டத்திற்கு வழங்கிட வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

பெண்களின் நலமே குடும்பத்தின் நலமாகக் கருதப்படுகிறது. ஏழைக் குடும்பங்களைச் சார்ந்த பல பெண்கள், அவர்கள் கருவுற்ற நிலையிலும் கடுமையான வேலைகளில் ஈடுபடுத்தப்படுகின்றனர். இது தாய் மற்றும் குழந்தை ஆகிய இருவர் நலன்களையும் பாதிக்கிறது. இதனைச் சீர்படுத்திட, நாங்கள் ஏழை கார்ப்பிணிப் பெண்களுக்கு உதவிடும் ஒரு முன்னோடித் திட்டத்தைச் செயல்படுத்துகிறோம். இத்திட்டத்தின்கீழ் ஏழை கார்ப்பிணித் தாய்மார்கள் கருவுற்ற காலத்தில் இழக்கும் வருமானத்தை ஈடுகட்டும் வகையிலும், நல்ல சத்துள்ள உணவை அவர்கள் உட்கொள்ள வேண்டும் என்பதற்காகவும் அவர்களுக்கு கார்ப்ப காலத்தில் ஆறாயிரம் ரூபாய் நிதியுதவி வழங்கப்படுகிறது. வளரும் குழந்தைகளுக்கும் போதுமான அளவு சத்துணவு தேவை. இதன்பொருட்டு, இரண்டு முதல் 14 வயது வரையுள்ள ஏறத்தாழ 70 இலட்சம் குழந்தைகளுக்கு வாரத்திற்கு மூன்று முறை முட்டை வழங்கும் திட்டத்தை நடைமுறைப்படுத்துகிறோம். இந்த இரண்டு திட்டங்கள் குறித்தும்

விவாதித்து, தேசிய அளவில் இத்திட்டங்களை மத்திய அரசு நடைமுறைப்படுத்திட வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அடுத்து, இந்திராகாந்தி வீட்டுவசதித் திட்டத்தின்கீழ் கட்டப்படும் வீடுகளுக்கு ஆகும் செலவு தொடர்பாகக் கூற விரும்புகிறேன். 2004ஆம் ஆண்டில் இத்திட்டத்தின்கீழ் 210 சதுர அடி கொண்ட ஒரு வீடு கட்ட அனுமதிக்கப்பட்ட செலவு 25 ஆயிரம் ரூபாய்; இன்றைய விலை நிலவரங்களின்படி 60 ஆயிரம் ரூபாய்க்குக் குறைவாக அந்த வீட்டைக் கட்டுவது என்பது இயலாது. எனவே, இந்திராகாந்தி வீட்டுவசதித் திட்டத்தின்கீழ் 325 சதுர அடி கொண்ட கூடுதல் பரப்பளவுடன் ஒரு குடியிருப்பைக் கட்டுவதற்கு தலா ஒரு லட்ச ரூபாய் வீதம் நிதி ஒதுக்கீட்டை உயர்த்தி வழங்குமாறு மத்திய அரசை நான் வலியுறுத்துகிறேன்.

தேசிய ஊரக வேலைவாய்ப்பு உறுதித் திட்டம் நாட்டின் அனைத்து மாவட்டங்களுக்கும் விரிவுபடுத்தப்படுவதை நான் வரவேற்கிறேன். தமிழகத்தில் இந்த முத்திரைத் திட்டம் பெற்ற வெற்றிக்கு உரிய முக்கிய காரணங்களில் ஒன்று, கிராமங்களின் தன்மைகள் அடிப்படையில் தனியே நிதி ஒதுக்கீடு வழங்கிட வகை செய்ததாகும். இந்த முறையை மாநில அரசுகள் தொடர்ந்து பின்பற்றிட அனுமதிக்குமாறு மத்திய அரசை நான் வற்புறுத்துகிறேன்.

அடுத்து, மற்றொரு முக்கிய பிரச்சினையின் மீது உங்கள் கவனத்தை ஈர்க்க விழைகிறேன். விமான நிலையங்கள் மற்றும் பெரிய ரயில்வே திட்டங்களுக்காக நிலம் கையகப்படுத்துதல் போன்ற மத்திய அரசுத் திட்டங்களின் செலவினங்களில் மாநில அரசுகள் பங்கேற்க வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்ளப்படுகின்றன. இது, மாநில அரசுகளிடமிருந்து மத்திய அரசுக்கு நிதி மாற்றம் செய்திடும் தலைகீழான நடைமுறையாகும். ஆகையால்,

மத்திய திட்டங்களுக்காக மாநில அரசுகள் நிதி செலுத்த வேண்டுமென வலியுறுத்தக் கூடாது என மத்திய அரசினைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நகர மற்றும் கிராமப்புறங்களில் வாழும் ஏழை மக்களின் சுகாதார மேம்பாட்டிற்குத் தமிழக அரசு தலையாய முன்னுரிமை அளிக்கிறது. இதற்கு அரசு மருத்துவக் கல்லூரிகள் மற்றும் மருத்துவமனைகள் மிக இன்றியமையாதவையாகும். இந்த அடிப்படையில், 11வது திட்டத்தில் மாநில அரசுகள் நடைமுறைப்படுத்தும் முக்கிய சுகாதாரத் திட்டங்களுக்குப் பெரிய அளவில் உதவிடும் ஒரு புதிய திட்டத்தை மத்திய அரசு செயல்படுத்திட வேண்டுமெனக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இறுதியாக, தற்போது துண்டுதுண்டாக நிதி வழங்குவது போலல்லாமல் ஒவ்வொரு மாநிலத்திற்கும் பொருந்தக்கூடிய பொருத்தமான முறையில் ஒட்டு மொத்தமாக மத்திய அரசு நிதி உதவி அளித்திட வேண்டுமென்றும், இந்த 11வது திட்டத்தில் இருந்து இத்தகைய மாற்றத்தை அறிமுகப்படுத்திட வேண்டுமென்றும் திட்டக் குழுவைக் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

திருமதி சோனியா காந்தி அவர்களின் வழிகாட்டுதலின் கீழ் ஐக்கிய முற்போக்குக் கூட்டணி அரசு பல்வேறு நலத்திட்டங்களை நடைமுறைப்படுத்திவருவதுடன், அது அமைதி வழியில், முன்னேற்றத் திசைநோக்கி, வளங்களைப் பெருக்கியவண்ணமாய் இந்தியாவை வழிநடத்திச் செல்கிறது.

திருமதி சோனியா காந்தி அவர்கள் நாட்டை வளப்படுத்துவதிலும், அதை நிர்வகிப்பதிலும் இந்திய மகளிர் தங்கள் நியாயமான பங்கினைப் பெறுவதில் தொடர்ந்து முயற்சி மேற்கொள்வார்கள் என நான் உறுதியாக நம்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பிரதமர், திட்டக் குழுவின் துணைத் தலைவர் மற்றும் உறுப்பினர்கள் அனைவருக்கும், சமூகநீதியுடன் வளர்ச்சிக்கு வழிவகுக்கும் இந்த 11வது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை உருவாக்கியுள்ளமைக்காக என் பாராட்டுகளைத் தெரிவித்து உரையை நிறைவு செய்கிறேன்.

நன்றி வணக்கம்.

* * * * *